

Rozjímanie na utorok 2. týždňa v pôstnom období

Rozjímanie na utorok 2. týždňa v pôstnom období. Navrhované témy sú: dôsledný život, ktorý odráža Krista; priamy úmysel vzdať Bohu slávu; pokora nás otvára Božej veľkosti.

„ZÁKONNÍCI A FARIZEJI zasadli na Mojžišovú stolicu. Preto robte a zachovávajúte všetko, čo vám povedia, ale podľa ich skutkov nerobte: lebo hovoria, a nekonajú“ (Mt 23, 2-3). V synagógach bola osobitná katedra, na ktorej sedel rabín a vysvetľoval Písmo. V prenesenom význame

„Mojžišova stolica“ označovala magistérium učiteľov ľudu, ktorí síce učili a vykladali zákon, ale, ako ukazuje Pán v evanjeliu, konali s takou nedôslednosťou v živote, že nedodržiavali predpisy, ktoré sami stanovili.

Na druhej strane jednoduchý ľud hľadal Ježiša práve preto, že v ňom bolo všetko pravdivé. S nadšením kráčali za Pánom, pretože on žil to, čo hlásal. Zatiaľ čo Majster viedol, farizeji a zákonníci kládli na plecía iných „ťažké až neúnosné bremená“, ale oni „ani prstom nechceli pohnúť“ (Mt 23, 4). Ježiš žiada svoj vlastný ľud, aby každý deň vzal „svoj kríž“ (Lk 9, 23), pretože on nesie najťažší kríž zo všetkých. Na druhej strane authority boli náročné voči iným a povolné voči sebe; hovoria, ale nevidíme v ich živote dobré ovocie.

Hoci kresťanský život nie je o tom, že robíme veci, aby ich ostatní videli, je pravda, že dôsledný život pomáha viac ako samotné slová. Duch, v ktorom čelíme svojim každodenným činnostiam - v rodine, v práci, v priateľských vzťahoch -, ak odráža príťažlivosť Kristovho pokoja a radosti, bude autentickým odovzdávaním evanjelia. „Od našej dôslednosti závisí, či naši bratia a sestry spoznajú Ježiša Krista, jediného Spasiteľa a nádej sveta“[1].

JEŽIŠ VYČÍTAL AUTORITÁM, že sa viac zaujímajú o vonkajší vzhľad ako o pravdu. „Všetky svoje skutky robia preto, aby ich ľudia videli“ (Mt 23, 5): ženú sa za ľudskou chválou, hľadajú prvé miesta na zhromaždeniach, túžia po tom, aby sa im klaňali... Robia všetko preto, aby si získali dobré meno. Sledujú životný štýl

pred akousi galériou, akoby na javisku, spokojní s udržiavaním vonkajších foriem, ktoré sa ale nezrodili z lásky: nasledujú „literu“, ale „nepoznajú jej ducha“[2].

Je pre nás prirodzené, že nám záleží na mienke druhých, pretože žijeme v spoločnosti. Istým spôsobom potrebujeme, aby nás ľudia v našom okolí prijímali a oceňovali, najmä tí, ktorí nás milujú. Správny úmysel nás však vedie k tomu, aby sme najväčšiu váhu svojho úsilia kládli na radosť, ktorú dávame Bohu, a na dobro druhých. Záleží nám na tom, aby sme sa páčili len do tej miery, do akej chceme urobiť šťastnými ľudí, ktorých máme radi.

Svätý Josemaría hovorieval, že „čistota úmyslu je v tom, že výlučne a vo všetkom hľadáme Božiu slávu“[3]. To je rozhodujúce kritérium, ktoré charakterizuje naše konanie. „Je to ukazovateľ, ktorý nás vedie, keď si

nie sme istí, čo je správne; pomáha
nám rozpoznať Boží hlas v nás (...).
Božia sláva je ručičkou kompasu
nášho svedomia“[4]. Aj keď sa nám v
srdci miešajú rôzne úmysly a túžby,
skúmanie motívov nášho konania
nás postupne oslobodí od konania
pred ľuďmi, aby sme vstúpili do
pokoja, ktorý pochádza z konania
pred Bohom.

TVÁROU V TVÁR postojú zákonníkov
a farizejov Pán predkladá svoj návrh:
„Kto je medzi vami najväčší, bude
vaším služobníkom. Kto sa povyšuje,
bude ponížený, a kto sa poníža,
bude povýšený“ (Mt 23, 11-12).
Pokora je nevyhnutnou cnosťou, aby
nás Boh naplnil darmi, pretože „po
stupňoch pokory sa vystupuje do
nebeských výšin“[5], ako
poznámenal svätý Augustín.
Pripomínajúc rebrík, ktorý videl

patriarcha Jakub vo sne a po ktorom anjeli vystupovali a zostupovali zo zeme do neba (porov. Gn 28, 12), iný cirkevný Otec píše: „Povýšenosťou sa zostupuje a pokorou sa vystupuje (...) Keď sa srdce skloní, Pán ho pozdvihne do neba“[6].

Pokora nám umožňuje objaviť našu biedu a našu veľkosť. Umožňuje nám „vidieť sa takými, akými sme, pravdivo a bez príkras. A keď pochopíme, že sotva za niečo stojíme, otvoríme sa pre Božiu veľkosť“[7]. Tento pokorný a veľkorysý postoj umožňuje Pánovi konať. Kde je pokora, tam je múdrosť, vysvetľuje kniha Prísloví. „Urob sa malým v ľudskej veľkosti a dosiahneš priazeň Boha, ktorý zjavuje svoje tajomstvá pokorným“ (Kaz 3, 17).

„Boh túži len po našej pokore, aby sme sa vyprázdnili, aby nás on mohol naplniť; chce, aby sme mu nekládli žiadne prekážky, aby sa - povedané

ľudsky - do nášho chudobného srdca
zmestilo viac jeho milosti“[8]. Mária,
služobnica Pána, nám ako dobrá
matka pomôže očistiť naše srdce od
všetkého, čo nám bráni prijať niečo
lepšie, aby nás Pán mohol stále viac
obohacovať svojimi darmi.

[1] František, *Homília*, 3-VIII-2018.

[2] Origenes, *Catena aurea*, Homília
23 in Matthaeum.

[3] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 921.

[4] František, *Homília*, 3-VIII-2018.

[5] Svätý Augustín, *Kázeň o pokore a
bázní pred Bohom*.

[6] Svätý Benedikt z Nursie, *Mníšska
regula*, kapitola 7.

[7] Svätý Josemaría, *Boží priatel*,
bod 96.

[8] Ibid., bod 103.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/rozjimanie-na-
utorok-2-tyzdna-v-postnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/rozjimanie-na-utorok-2-tyzdna-v-postnom-obdobi/)
(03.03.2026)